

Segle XVII

(1)

Cap a 1600 s'han produït fets importants

polític: doble França | mun. hispànica
ideològic: triomf permanent cristià
i ciència racionalista:
Montaigne, Bruno, Galileu

No s'ha tractat ciència. En implementant que afloren a terreny històric et valors renaiçan-
tistes - racionalisme - ~~se~~ ofegats Unitat protestantisme
i catolicisme.

Recordem que aquesta impunitat s'evoleix Curants i Shakespeare. Tot dos
representen voluntat heretgiana. En quisot crec de, per atament
trobar-se ell mateix: Hamlet no s'ha dit "to be or not to be!"

No obstant, s'annuncien afirmacions, que caracteritzaran Època Moderna, com
a síntesis i evolució renaiçanista.

En primer lloc, camp polític: internacional (periferia història):

Comença regne amb intent hegemonia mundial Espanya 7 amb
orientalisme Ant Felip III. i Europa veia un privilegi Espanya, encara
que no sola les armes!

No penyes aparix voluntat decidida França, renovada guerra reli-
gió. França s'potencial biològic, més que Richelieu, i, sobri tot, es la
que capta moment nou del regne. Espanya s'obsequia aventura
absoluta Europa en sentiments Europa no comprei (Tirso, Calderon).
Després s'ha dit que es Europa que s'apunta d'Espanya; el que no s'entend
França s'pra al ritme del moment, i d'ací s'it. Abans de Luis
XIV hi ha floride Corneille, Descartes, Pascal, Molière, et gran!
Hi ha pecat catòlicisme - regon Mantani = però Europa l'accepta
i es sent amb França. Europa crec que França le allibava de la
opressió, i d'ací tornar-se tot cap a ella.

En realitat França, amb tot pòble que reïxe, pare pericli
liberal a autoritari. Fim Watfalia i Pirineus hi ha tendència
a emmarcar l'equilibri europeu, que després viola amb Luis
XIV. aquesta violació es produïda per natural tendència saci-

malaltia, requereix triomf i volentat

- A) Reina Espanya. Impericó s'oposà dels Conjers sols voluntat rei.
Renuncià a renovació.
Entret s'oposà onimistencial respecte a possibilitats per-
fusa: es periferia que s'ublerarà sempre.
- B) Reina Imperi. Per fracció política religiosa Alemanya
per contra ambina enemistat auto-magiar
- C) Abdicament a Sella Suesia. Suesia guanya sobre Polònia (altmark)
Gustav Adolf.
L'Imperi baltic.
- D) La crisi fallida Turca. Els Ka'pülüs. L'Imperi s'atura als albanesos.
Requiere terror. És el darrer moment d'amenaza asià-
tica sobre Europa de dos huns.

En aquest conjunt de fet. Lluís XIV i'uberta hegemonia; però h'india
en contra potències revolucionàries:

- A) Holanda. Sen de la finansa internacional. Revolució econòmica
S. per S. Companyia India. Proccis. Anar del mar. Centre
de dispersió i'ides noves.

- B) Anglaterra. És el cas més extraordinari el del S'ubant. El
pocs revolucionari s'considerable i' cal estudiar-lo.

Monarquia autòcrata → Carls I

Revolta pirvilegiats → 1640.

Aspiració parlamentaria → Gran Remonstrance

Guerra civil → Fracció extremista, s'impia

↓
Dictadura episcòp

↓
Terminidiansme

↓
Ratamari

↓
Revolució!

In aquest període cal remarcar

- 1540 → revolució i inquisició
 1648 — Warfals: fi diplomàcia medieval
 1660 — Reacció i absolutisme
 1689 — Gran crisi: Crisi i anarquia:

Bayle
 Fénelon
 Newton
 Pufendorf
 Shaftesbury
 Locke
 Saint Evremont